

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 50. Synodi Diöcesanæ Monasteriensis decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII. A. C. 1714. dam fidelium pietatem erga S. Josephum officium proprium imposterum ab utroque Clero recitaretur, & Officium S. Joannis de Deo ad Cæsaris, Franciæ Regis & Etruriæ Ducis preces ad universam Ecclesiam sub ritu semiduplici extenderetur. Die decimo quarto Martii Sacra Congregatio Indulgentiis præposita prohibuit libellos, in quibus indulgentiæ quædam Confraternitatibus S. Mariæ de Montferrato, S. Mariæ de Mercede, & Ordinis SS. Trinitatis redempt. Capt. & S. Rochi concessæ afferebantur, declaravitque, posteriorem Sodalitatem duntaxat concessis a Paulo V. indulgentiis gaudere. Eadem quoque die declaratum, quod Monasteria Monialium a cura Regularium suorum Ordinum ad Episcoporum jurisdictionem translata, vel transferenda iisdem privilegiis, ac indulgentiis fruantur, quibus antea gaudebant.

§. L.

*Synodi Diœcesanæ Monasteriensis
decreta.*

*Concil.
German.
pag. 385.*

Hoc rursus anno Arnaldus de Metternich Monasteriensis Episcopus die decima Octobris suam habuit Synodum Diœcesanam, ut officio suo

suo satisfaceret, sibi in qua a Cle- Sæc. XVIII.
 mente XI. Papa per singulare di- A. C. 1714.
 ploma Apostolicum fuisse impositum
 declarabat, ut Clerum suum commo-
 neret, quatenus congruis Ecclesiastico
 statui vestibus & moribus digna se e-
 jusdem membra esse probarent: Eo sine,
 in primo Synodi sui limine ipsas sum-
 mi Pontificis literas prælegi jussit, his
 verbis conceptas: „Quandoquidem non
 „pauci istarum partium Canonici, ut
 „pluries, non sine intimo animi nostri
 „dolore percepimus, officii sui imme-
 „mores, æternæque salutis obliti a ve-
 „teri Ecclesiæ disciplina eatenus descii-
 „verunt, ut quasi Christi ministerium,
 „ejusque insignia erubescens, vesti-
 „bus, quæ proprio Ordini congruunt,
 „juxta sanctissimas Concilii Tridentini
 „leges, uti detrectant, ac nedum sæ-
 „cularium indumenta frequentissime
 „palam usurpant, verum etiam (quod
 „magis dolendum est) in extero vitæ
 „cultu, morumque libertate ab ipsis
 „laicis hominibus vix discerni possint,
 „ac insuper Ecclesiasticis proventibus,
 „quos tanquam vota fidelium, pretia
 „peccatorum, patrimonia pauperum in-
 „pios duntaxat usus convertere debe-
 „rent, ad voluptates suas, ad luxum,
 „ad pompas & vanitates sæculi abu-
 „tuntur. Unde non modo gravem
 Xx 5 „ani-

Sæc. XVIII. „animæ suæ labem contrahunt, sed
A. C. 1714. „præterea fiunt Domui Israel in offen-
 „diculum iniquitatis. Nemo quippe,
 „uti B. Gregorius sapienter advertit,
 „amplius in Ecclesia nocet, quam qui
 „perverse agens, nomen vel ordinem
 „Sanctitatis habet; delinquentem nam-
 „que hunc redarguere nullus præsumit,
 „& in exemplum culpæ vehementer
 „extenditur, quando pro reverentia
 „Ordinis peccator honoratur. Quæ si
 „ita sint, flentes dicimus, ac gemen-
 „tes cum eodem B. Gregorio denun-
 „tiamus, quod cum Sacerdotalis Ordo
 „intus cecidit, foris quoque diu stare
 „non potest. Etsi autem, ubi ejus-
 „modi Canonici tua etiam in Diœcesi
 „reperiantur, minime vereamur, quin
 „pro perspecta Pastoralis sollicitudine
 „ac Divini honoris Zelo, quo flagras,
 „strenuam sedulamque operam hæte-
 „nus dederis, & daturus imposterum
 „sis, ut eos ad bonam frugem revoces,
 „& ad mores ac vitam sacrorum Ca-
 „nonum disciplinæ consentaneam insti-
 „tuendam adducas. Quia tamen Pon-
 „tificiæ voces semper aliquid stimuli
 „addunt Præsulibus bonæ mentis,
 „id circo Fraternitatem tuam, quo ma-
 „jori possumus animi nostri studio hor-
 „tamur, & paterne admonemus, ut
 „quos tanta labe infectos noverit, ar-
 „guat,

„guat, obsecret, increpet in omni pa-
 „tientia & doctrina, nihilque prorsus
 „intentatum relinquat, quo errantes in
 „viam justitiæ redeant, & præterritas
 „culpæ ac negligentias celeri pœni-
 „tentiâ, morumque mutatione redimere
 „fatagant. Neque enim dissimulari tuto
 „possunt publicæ corruptelæ, quæ ma-
 „gnam adeo tum famæ tum æternæ
 „saluti ejusmodi Ecclesiasticorum affe-
 „runt detrimentum, quæ tum gravem
 „in Catholicis bonisque omnibus offen-
 „sionem, contemptum ac invidiam ex-
 „citant: quæ dum universo Ecclesia-
 „stico Ordini tantam subsannationem,
 „& derisum comparant apud eos, qui
 „in circuitu sunt, Cleri non minus,
 „quam orthodoxæ Religionis hostes.
 „Qui vero emendare potest, & negligit,
 „se proculdubio participem delicti con-
 „stituit. „

Recitatis hisce literis Episcopus Cle-
 rum hortabatur, ut salutaribus hisce
 monitis illi, qui se illis quam maxime
 indignisse comperient, obsecundent,
 ne Episcopus etiam invitus pro reve-
 rentia Sedi Apostolicæ debita ad ur-
 gendum harum literarum effectum
 compellatur. Statuit etiam, ut Ec-
 clesiarum & Hospitalium Provisores de
 rebus ad illa pertinentibus sine auctori-
 tate legitimi Superioris Ecclesiastici
 nihil

Sæc. XVIII.

A. C. 1714.

Sæc. XVIII. nihil disponent, & nonnisi eo præfente
 A. C. 1714. rationes reddant.

§. LI.

Principum atque Illustrium obitus.

Gottfrid.

Hist. cont.

Chron. l. 15.

oag. 30.

Briet. cont.

Annal.

Hic quoque annus plurimorum Principum vitæ funestus, exitialisque fluxerat; hos inter Anna Stuarta Angliæ Regina die duodecima Augusti decesserat, non sine gravi Ludovici XIV. Regis dolore: Hic enim hujus mulieris mutabilitate in rem suam versa, excluso Carolo Archiduce, Philippum Andegavensem in Hispanicæ Monarchiæ solio confirmabat & occulto Anglorum, Hispanorum & Sabaudicæ Ducis fædere magna profus meditabatur consilia, atque inter ea, ut everta (uti creditum est) Batavorum Republica Jacobum III. Walliæ Principem, legitimum Anglici sceptri hæredem in thronum reduceret: quæ tamen omnia vastissima molimina unius foeminae fatum evertit; illa enim jam Mense Januario in gravem inciderat morbum, non sine maximi Parlamenti consternatione, & mensæ publicæ argentariæ dispendio: hoc tamen morbo adhuc defuncta Regina, rursus decima tertia Martii die Parlamentum ingressa est, ubi tamen vehemens admodum dissensio inter Senato-